

POSTANOWIENIE

20 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 20 marca 2024 r. w Warszawie
na skutek skargi o wznowienie postępowania A. spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Najwyższego
z 25 marca 2019 r., I CSK 121/18,
w sprawie z powództwa A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu
o zapłatę,

**1. uchyla postanowienie Sądu Najwyższego z 26 maja 2022 r. i
cofa wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym o
udzielenie odpowiedzi na pytanie prawne zadane Trybunałowi
Sprawiedliwości Unii Europejskiej tym postanowieniem, w
ramach zawisłej obecnie w Trybunale Sprawiedliwości Unii
Europejskiej sprawy prejudycjalnej C-711/22;**

**2. odrzuca skargę A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej
wyrokiem Sądu Najwyższego z 25 marca 2019 r., I CSK 121/18.**

UZASADNIENIE

A. Sp. z o. o. w W. 2 maja 2022 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego: 6 maja 2022 r.) wniosła skargę o wznowienie postępowania przed Sądem Najwyższym zainicjowanego skargą kasacyjną a zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego z 25 marca 2019 r. Skargę oparto na motywach wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 3 lutego 2022 r. w sprawie *Advance Pharma Sp. z o. o. w Warszawie* przeciwko *Polsce* (skarga numer 1469/20).

W związku z wątpliwościami co do dopuszczalności w prawie polskim tego rodzaju skargi, Sąd Najwyższy postanowieniem z 26 maja 2022 r. zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym czy środek zaskarżenia w postaci możliwości żądania wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem na skutek wydania orzeczenia przez Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdzającego naruszenie standardów konwencyjnych, jest w sprawach cywilnych niezbędnym elementem prawa do skutecznej ochrony sądowej.

W toku postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej skarżący doprecyzował w uwagach strony w przedmiocie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym z 11 kwietnia 2023 r. podstawę na której oparł skargę o wznowienie postępowania. W stanowisku tym wskazał, że skargę skierował z uwagi na fakt, iż w wydaniu orzeczenia Sądu Najwyższego z 25 marca 2019 r. brały udział osoby, które w jego ocenie nie miały przymiotu niezawisłych i bezstronnych sędziów z uwagi na procedurę ich powołania na stanowisko sędziowskie z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Ta sama okoliczność była podstawą skargi *Advance Pharma Sp. z o. o. w Warszawie* do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 2 grudnia 2019 r., zakończonej wyrokiem z 3 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Odpowiedź na pytanie prejudycjalne, z uwagi na zmianę okoliczności sprawy, stała się bezprzedmiotowa dla jej rozstrzygnięcia. Niezależnie bowiem od wyjaśnienia wątpliwości Sądu Najwyższego co do dopuszczalności wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem na skutek wydania orzeczenia przez Europejski Trybunał Praw Człowieka, skarga stała się niedopuszczalna z innych przyczyn.

O ile bowiem w samej skardze podstawa żądania wznowienia postępowania określona została przez skarżącego nieprecyzyjnie, o tyle w stanowisku z 11 kwietnia 2023 r. skarżący jednoznacznie wskazał na przyczynę, która była mu znana już wcześniej, co najmniej od dnia wniesienia skargi do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, tj. od 2 grudnia 2019 r.

Według obowiązującego zaś prawa polskiego, skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie trzymiesięcznym od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia (art. 407 § 1 k.p.c.). Z kolei według art. 410 § 1 k.p.c., sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanego terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie.

Mając więc na uwadze powyższe, jako że po wyjaśnieniu podstawy skargi o wznowienie postępowania okazało się, iż została ona wniesiona z uchybieniem art. 407 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia i uchylił swoje postanowienie o wydanie przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeczenia w trybie prejudycjalnym a także - na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. - odrzucił skargę o wznowienie postępowania jako wniesioną po terminie.

[SOP]

[ms]

